

ADVENT - HÍRNÖK

Megjelenik évente
tízszer.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

IX. évfolyam
10. szám.

TARTALOM:

Boldog Új Évet! . . .	73
Bizonyosság.	74
„A lélek az, ami megele- venít.“	75
Külmisszió tapasztala- tok.	76
A bizottsági ülések . . .	77
Miért kell mindent ponto- san jelentenünk a gyüle- kezet által választott tiszt- viselőknék?	78
Könyvevangélista tapaszt- alatok	79
„Minden forrásaím teben- ned vannak.“	80
Jegyezzük meg jól! . . .	80
Az Istentelenek szin- háza.	80
Az Isteni pecsét.	80
Halálozás.	80

Boldog Új Évet!

„A Sionról, melynek szépsége tö-
kéletes, fényeskedik Isten.“ Zsolt. 50, 2.

Ismét elmúlt egy év, amelyben súlyos válságok értek népeket és egyeseket. Sok jó akarattal igyekeztek azon a felelős tényező, hogy a társadalom bajait gyógyítsák és tehetségük szerint egy jobb jövőt előkészítsenek. Ha áttekintjük azt a mérleget, amelynek egyik oldalán az erőfeszítések, a másik oldalán az elért eredmények vannak följegyezve, úgy meg kell állapítanunk, hogy nem a gyógyulás haladt előre, hanem a bajok gyarapodtak.

Ez nem jelenti azt, hogy fel kellene hagyni mind azon igyekezettel, melynek célja a társadalom bajainak az orvoslása. Azonban azt jelenti, amit az orvos tesz, a súlyos beteg érdekében midőn látja, hogy legjobb igyekezete ellenére is a betegség mind jobban erőt vesz, úgy végre kijelenti, hogy csak Isten segíthet a betegnek.

Tudjuk, hogy abban az időben élünk, amelyben a nyomorúság meg fog sokasodni és minden plánta tönkre megy, amelyet nem a menyeyei Atya plántál és gondoz. Ez azon idő, amelyről a Krisztusnak benne lévő Lelke által kijelenti: „És megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgálja között és aközött, aki nem szolgálja őt.“ Mal. 3, 18.

A jövendölések alapján tudjuk, hogy Sion az Istennek népét jelképezi. Ez a nép olyan egyénekből áll, akik nem szinleg, hanem teljes szívből és lelkiismeretesen szolgálják az Urat. Sionnak szépsége akkor lesz tökéletes, midőn majd „Önmaga elébe állítja dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.“ Efézus 5, 27. Ez azt jelenti, hogy minden egyes tag külön-külön, szent életben feddhetetlenül szolgál az Úrnak és ekkor felragyog az Úr a Sionról.

Ha az elmúlt évben itt-ott nem vettük komolyan menyeyei elhívásunkat, úgy kívánom, hogy az új esztendőben mindig tartsuk szem előtt, hogy az Úr milyen célre hívta el az ő szentjeit. Boldog lesz ez az új esztendő, ha azt a teljes igazságot, amelyet ismerünk lelkiismeretesen gyakoroljuk és az Úrnak tetsző módon élünk és szent országát építjük. Akkor meglátjuk, hogy van különbség az Isten szolgálói között és azok között, akik nem szolgálják Őt, mivel az Ur az Ő szavát betartja és az Ő szolgálóit hatalommal és dicsőséggel fogja kitüntetni és megtartani. Így kívánok Néktek az Ige alapján: boldog új évet!

Zeiner A.

Miután a Reggeli Dicséret Naptár 1933

Évre már szét lett küldve, mindenki személyesen megállapíthatja, hogy annak új beosztása és alakja különösen jó és célszerű, miértis felkérjük azon kedves testvéreinket, akik még eddig nem rendeltek, hogy igyekezzenek ezt a traktátfiók útján még idejében beszerezni, addig, amíg ki nem fogy.

Az ára 80 fillér.

Bizonyosság.

Felele néki Jézus: Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked énfelelem? János 18, 34.

Jézus bírái előtt áll. Tudja, hogy mi fog következni, tudja, hogy milyen ítéletet fognak kimondani felette, de mégis bátran és tántoríthatatlanul tesz bizonyosságot az igazságról. Még ebben a nehéz és veszélyes órában is keresi ami elveszett, hogy megtartsa. Luk. 19, 10. Jézus megakarja menteni még bíráit is. Milyen magaslatos és nemes lelkiület! „Magadtól mondod-é te ezt?...” ezekkel a szavakkal próbálja felbrazesztani és élesíteni Pilátus lelkiismeretét. Megakarta vele értetni azt, hogy: „Te, Pilátus, aki a törvény és a jog őrzője vagy, nem lehetsz jogorzóvá, ítélj igazságos ítélet szerint! Tiszteld az igazságot!” És egy ilyen döntésre való felbátorítás végett mondta még: „Mindaz, aki az igazság barátja, hallgat az én szómra.” János 18, 37. (Albrecht ford.) „Pilátus, ne hallgass más hangra, csak az én szómra!” Szeretettel és azzal a vágygal lettek e szavak kimondva, hogy megmentse azt a férfiut, akivel szemben állt. Ezzel egyidejűleg azonban a Szentlélek is munkálkodott és befolyásolta Pilátus feleségének szívét, aki egy látomás alapján ilyen üzenetet küldött férjének: „ne avatkozz amaz igaz ember dolgába...” Máté 27, 19.

Pilátus „jól tudja vala”, hogy a zsidók Jézust „irigységből adák kézbe.” Máté 27, 18. Meg is volt arról győződve szívében, hogy ez az ember „igaz”. De eltűrt egy megosztott szívbéli állapotot. Félig Jézus mellett volt, mondhatnánk úgy: vonzódott Jézushoz. Jézus nyugalma, rettenthetetlensége, tiszteletét keltette fel. De viszont félig a zsidókhoz is vonzódott, mert félt tőlük, nehogy azok a császár előtt tekintélyét aláássák. A jog és igazság embere határozatlan és ingadozó lett. Megbocsájtólag keresett mentséget Jézus részére, amidőn mondta: „értsétek meg, én nem találok benne semmi bűnt.” János 19, 4-6. 12. Hiába volt a kézmósása és eme kijelentése: „ártatlan vagyok ez igaz ember véréből; ti lássátok!” Máté 27, 24. Minden hatás nélkül hangzottak el ama szavai is, hogy: „A ti királyotokat feszítsem meg?” Ján. 19, 15. Mindezek a szavak a határozatlanság lelkiületét árulták el és ezért eredménytelenek is maradtak. A bizonytalanság és ingadozás Pilátust jogorzóvá tették. Vajjon nincs-e ebben egy rettenetes tanulság számunkra?

Milyen a mi magatartásunk Jézussal szemben? „Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték ezt néked énfelelem?” Jézus ezen szavai részünkre lelkiismeretbeli kérdés kell le-

gyen. Mentől nyugodtabban és alaposabban vizsgáljuk meg e szavakat, annál jobb lesz az reánk nézve és azokra is, akiknek szolgálunk. Mert hisz ennek a kérdésnek a megvizsgálásánál nemcsak Jézussal fogjuk magunkat szemben találni, hanem a teljes igazsággal is. A tanítások „mindenféle szele” fú át ma az országon. Az igazság ellensége éppen a mi időkben, az „utolsó napokban” mindent megkísérel, hogy ha lehetséges, még „a választottakat is” elhitesse és más utakra vezesse. 1. Péter 5, 8; Máté 24, 24. Mint Krisztus művének szolgálói, akár gyülekezeti tisztviselők, akár az evangélium szolgálói legyünk is, az a feladatunk, hogy legeltessük Krisztus nyáját erősítsük, vezessük őket, alapozzuk meg őket az igazságban, hogy mozdíthatatlanok és igen bizonyosak legyenek. 1. Péter 5, 2. Ez azonban csakis akkor lehetséges, hogyha már mi magunk is „erős és határozott meggyőződéssel birunk.” Róma 14, 5. 22. Menge.

Csakis ilyen lelkiülettel és csakis ilyen erősen megalapozott hittel tudjuk a reánk bizott nyáját helyesen legeltetni és vezetni. Isten akaratára szerint való az, hogy Igéje és a Szentlélek által eljussunk oda, hogy mondani tudjuk: „tudom kinek hittem.” 2. Tim. 1, 12. A Példabeszédek 22, 19—21. verseiben ez van megírva: „Hogy az Úrban legyen a te bizodalma, arra tanítottalak ma téged, igen, téged. Nem írtam-é néked drága szép tanulságokat, tanácsokban és tudományban? Hogy tudtadra adjam neked az igazság beszédinek bizonyos voltát, hogy igaz beszédet vigy válaszul elküldőidnek.” Valóban jó dolog, hogy megerősíttessék a szív. Zsid. 13, 9. Valamint, hogy mondani tudjuk: tudom mit hiszek és miért hiszek. Csak nem szabad bizonytalannak és ingadozónak lenni. Amit hiszünk és amit teszünk, annak a legbensőbb meggyőződésből kell történni. A mi üzenetünk egy döntésre készítő üzenet. „Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt.” 1. Királyok 18, 21. Csak nem kétfelé sántikálni!

Adjon az Úr mindnyájunknak olyan meggyőződést, amely nem emberi szavakon és emberi bölcsességen nyugszik, hanem Istennek erején. 1. Kor. 2, 5. Adjon mennyei Atyánk ezekben a nehéz utolsó időkben bizonyosságot Isteniúságunkról, mint egykor Pál apostolnak is adott a külső és belső kísértések közepette. Róma 8, 14—16. 28. 35. Bizonyosságot a vesztésekben és szenvedésekben, mint egykor Jóbnak, Jób 19, 25. 27., hogy Lujza királynő szavai szerint mondhassuk: „Bár napjaink nyug-

talansággal teltek, de reménységem az Úrban van szüntelen." Az Úr művében való bizonyosságunknak is erősnek kell lenni, hogy a zsol-táríró szavai szerint félelemmel mondják az emberek: „Ezt Isten tette!” „És megértik cselekedetét. Örvideni fog az igaz Istenben és hozzá menekül; és dicsekedni fognak minden egyenes-szívűek.” Zsoltárok 64, 10—11. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Minck A.

„A lélek az, ami megelevenít.”

(Befejező rész.)

A sinai kőtáblákra írt betű kemény és hi-deg volt. A törvény szigora Pált olyan önigaz farizeussá tette, aki nem ismerte el, hogy bű-nös. Amikor azonban a törvény lelki jelentősé-gét felismerte, belátta azt, hogy bűnös és ezál-tal megéledt; mert „a bűnt nem ismertem, ha-nem csak a törvény által” mondja Róma 7, 7. szerint. Ekkor meglátta a törvény okát is és így kiált fel: „Óh én nyomorúlt ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” Róma 7, 24. Itt azt látjuk, hogy ő, a lélek által megelevenítve, a saját haláláról beszél. Egy olyan halálról van itt azonban szó, amelyből van feltámadás a Lélek által vezetett új életre. A keresztség alkalmával való „meghalás” lelki emberré tette őt. Erről a tapasztalatáról ír a 6. fejezetben. „Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképen feltámasztatott Krisztus a halál-ból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk.” 3. 4. v.

A törvény szent, igaz és jó. Ennek a tör-vénynek betűszerinti betöltése azonban a ke-resztényi hitéletnek legalacsonyabb foka, mert csak azt a szűk határok között mozgó kijelen-tést ismeri, hogy: „ezt cselekedd” vagy „ezt ne tedd”. Ennek a betűnek azonban élővé kell lenni részünkre, mert csak akkor fogjuk meg-érteni annak lelki szépségeit. A hegyibeszédben érteti meg ezt velünk Jézus a legjobban. „Hallottátok, hogy megmondott a régieknek: ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre. Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, aki harag-szik az ő atyjaiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Ráka, méltó a főtörvényszékre; aki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére.” Máté 5,

21—22. Itt sokkal többet kíván az Úr, mint ami a kőtáblára van írva. Ha engesztelhetetlen ember vagy, avagy gyűlölöd felebarátodat, ak-kor gyilkos vagy, ha a gyülekezetben még olyan jámbor atyafinak vagy testvérnőnek látszol is. A betűkből áradó lelki világosság megmutatja nekünk a bűnt, amilyen az a valóságban. A Lélek a törvénynek nagyobb szentséget kölcsö-nöz. „Hallottátok, hogy megmondott a régi-eknek: ne paráználkodjál! En pedig azt mon-dom néktek, hogy ha valaki asszonyra tekint go-nosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.” 27. 28. v. A farizeusok hibákat kerestek asszonyaikban, hogy valami okból kifolyólag elbocsájthassák őket a válóle-vél által. Ezzel leplezték el házasságtörő lelkü-letüket és a nép előtt olyannak mutatkoztak, mint hűséges törvénytisztelők és megtartók. De Jézus előtt ezt nem tehették, mert ő ismerte jól szíveiket. A lélek törvénye leálcázta őket és dönteniük kellett, hogy vagy a betű szerint szolgálnak Istennek vagy pedig a lélek szerint. Int Jézus mindenkit a házasságtörés első lépé-sétől, amely tudvalevőleg a szemmel való rá-nézéssel kezdődik.

Igy mehetnénk törvényről törvényre és meg-látnánk azt, hogy miképp eleveníti meg a Lélek a holt betűt és mi magunkat csak akkor nevez-hetjük igazi keresztényeknek, ha ezen az úton járunk.

A rómabeliekhez írt levél 8-ik fejezetében láthatjuk az újjászületett, a lelki embert leírva, akik valóban Krisztusban élnek és akiket Ő valóban megszabadított. (János 8, 36.) A meg-változott élet látható lesz minden egyénen. Ez belülről jó és hat kifelé. „Mert akiket az Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, ha-nem a fiúságnak Lelkét kaptátok, aki által ki-áltjuk: Abbá, Atyám! Ez a Lélek bizonyágot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyer-mekei vagyunk.” Róma 8, 14—16.

Segítsen mennyei Atyánk mindnyájunkat ahhoz, hogy a Lélek jó bizonyosságával bírjunk; hogy a betűszolgasága teljesen megszűnjön, hogy a Lélek bennünket gyermekiörömmel mindenben, minden jóra készségessé tegyen, amíg csak élünk. Gugel E.

Élni annyit jelent, mint minden óra rendeltetését, kötelességét ismerni és aszerint cselekedni.

Külmisszió tapasztalatok.

Közlünk ez alkalommal néhány külmisszió tapasztalatot Veletek, hogy láthatóságok, mennyire segít az Úr bennünket ezen utolsó napokban és hogyan teljesedik be növekvő mértékben a Joel által adott ígéret. Joel 2, 28. 29.

Dél Amerika.

Egy Prega nevű indián néhány évvel ezelőtt igen szomorkodott Istennel való viszonya miatt. Még pogány volt ugyan, de komolyan kérte az Urat, hogy vezesse őt. Mivel úgy hallotta valakitől, hogy Isten Angliában van, elutazott Angliába, hogy megtalálja Őt. Londonba is eljutott, de Istent sehol nem találta. Ott hallott egy olyan országról, ahol a nap soha nem megy le, még éjjel is látható. Azt gondolta a szegény pogány, hogy ahol a nap nem megy le, ott biztosan megtalálja az Istent. El is utazott az éjfélnap országába. De ott sem találta meg az Urat. Ekkor ismételten és nagyon komolyan imádkozott az Úrhoz, amely imára válaszul megjelent neki egy angyal, aki azt mondta, hogy térjen vissza indián hazájába, mert ott fogja megtalálni az igaz Istent. Vissza is ment otthonába és ismét imádkozott az Úrhoz. Ekkor végül kinyilatkoztatta magát Isten neki. Látomást nyert az Úrtól, amelyben azt mondta a Mindenható, hogy hirdesse népének azt, hogy a hetedik nap a szombat, hogy Jézus csakhamar vissza fog jönni, hogy erre a napra mindenkinek kellően el kell készülni, egy megszentelt életet kell élni és még más igazságokat is megjegyeztett ezen búzgó embernek.

* * *

Egy másik férfi, névszerint Abel, igen aggódott megmentését illetőleg. Ennek is adott az Úr egy látomást. Megmutattatott neki a menny, ahol Krisztust láthatta, de nem az Atyát. Látott egy hosszú asztalt telve mindenféle el nem romló gyümölcsökkel. Más részlet dolgokat is szemlélhetett. Miután ezt a látomást nyerte, megváltoz-

Egyik indián gyülekezetünk Délamerikában.

lottak állapotáról és a feltámadásról, a gonoszok megsemmisítéséről és Jézus közeli eljövételéről. Azt mondta népének, hogy misszionáriusok fognak jönni és azok mindezekről a dolgokról még többet fognak mondani nekik. A szombat lesz az igazi misszionárius ismertető jele. Ez a két férfi találkozott és összeegyeztették nyert világosságukat. Prega azt mondta, hogy ő már nem fog akkor élni, amikor a misszionárius jönni fog. De kis unokája azt mondta, hogy eljő a nap és meg fogja látni a misszionáriust. S ez év augusztus 20-án ez a férfi unokájával együtt meg lett keresztelve. Ez az esemény emlékeztet bennünket arra az ígére, amelyet évekként ezelőtt hallottunk: „ha Isten népe az Úr utait nem követi, akkor Ő pogányokat fog magának választani, akik akarát mindenben megvalósítják.”

Közép Amerika.

A Panama Egyesület előljárója egyik levelében az alábbiakat jelenti: „Két évvel ezelőtt egy benszülött misszionáriust hazájába küldtünk (a Panama félszigetre), hogy az ott élő

Waterloo-i fiúiskolánk Sierra Leone-ban.

vadak között a munkát megkezdje. Össze is gyűjtött egy 52 tagú gyülekezetet (mind indiánok voltak) és iskolát nyitott, ahol a benszülötteket tanította. Látogatásai alkalmával hallott egy fiatal indiánról, aki nem messze a misszió állomástól prédikált az indiánok között. Elhatározta, hogy felkeresi az ifjút. El is indult a gyülekezet vezetőjével és egy fordítóval s 16 órai lovaglás után odaértek. Végül

megtalálták az ifjút. Körülbelül 9 éves lehetett, ruhátlanul járt, mint a többiek és soha nem volt még iskolában és nem tudott Istenről többet, mint amit Isten maga jelentett ki neki. Az ifjú ezeket mondta: „Isten csakhamar elfogja pusztítani a földet és nekünk elő kell készülni erre úgy, hogy nem szabad a pogány táncokban és ünnepekben részt venni, nem szabad az embereknek egymást gyűlölni és egymás ellen küzdeni, hanem egymást szeretniük kell. Isten elvárja, hogy mi neki engedelmessékedünk. Ha azonban ezt nem tesszük, akkor földrengések, betegségek jönnek e világra és az istentelenek ama napon elpusztíttatnak. Csapások fognak jönni, a föld nem fog teremni rizst, sem gabonát, sem gyümölcsöt. Ha Istennek engedelmessékedünk, akkor egy arany koronát kapunk jutalmul. Isten eljő e földre, de nem fogja azt érinteni. Ezen a napon nem lesznek hegyek és völgyek, hanem minden egyenes lesz. Még a folyók is kifognak száradni.“ Ezeket mondta az ifju, aki soha nem olvasott Bibliát, nem hallott a Bibliáról semmit, hanem teljesen pogány környezetben élt és nőtt fel. Amikor kérdezték tőle, hogy honnan tudja mindezeket, akkor így felelt: „Krisztus mondta ezt nekem, hogy ezt prédikálnom kell. És senki nem tud engem elhallgattatni.“ Azt mondta, hogy álomban hallotta mindezeket és a hang, amely szólt, olyan volt mint a mennydörgés.“

Abesszinia.

Egy alkalommal az abessziniai császár rokona közölte velünk, hogy szívesen látná, ha emberei között a Missziómunkát megkezdendők. Fel is ajánlott mindjárt egy megfelelő területet a misszióállomás felépítéséhez. El kellett kísérnünk hivatalos utján és bemutatni a helyet, melyet nekünk szánt. 75 kilométerre van Addis Abebától a császár mintagazdasága mellett, egy széles termékeny völgy peremén, amely völgyben az apró falvak százai láthatók. Bizonyos, hogy itt eredményes missziómunkát lehet végezni. Mikor ajánlatának okai felől érdeklődtünk így felelt; „ismerem munkátok lelkületét, értékét. Két évvel ezelőtt halt meg a feleségem és nem tudtam mit tegyek két leánykámmal. Végül is Addis Abebában lévő leányiskolákban helyeztem el és ez az iskola teljesen pótolta gyermekeim részére a szülői házat. Most pedig hálámat szeretném ilyen módon kifejezésre juttatni, mert Ti nekem igen értékesek lettetek. Vajha befolyástok mindinkább tovább terjedne.“ — Imádkozzunk azért a misszióterületen dolgozó misszióáriusainkért, hogy az Úr mielőbb gyűjtse egybe általuk az Őt váró népét.

Schubert H. F.

A bizottsági ülések.

A Generalkonferencia, az Uniók és Egyesületek rendelkezései, valamint a gyülekezeti rend alapján művünk ügyeit nem egyes személyek, nem is a választott bizottság vezetője, hanem maga a bizottság intézi. A tárgyalás menete tudvalévólag a következő: szabályszerű időközökben, vagy a sürgőszerűen összehívja a bizottság vezetője a bizottsági tagokat, amikor is pontosan megjelöli az időt és helyet, ahol össze fognak jönni. Természetesen kötelessége minden egyes tagnak pontosan megjelenni a megadott helyen. Az ülés vezetője megállapítja a napirendet, majd pontról-pontra előterjeszti a bizottság tagjainak a megbeszélendő anyagot határozathozatal végett.

Minden egyes bizottsági tagnak joga van minden egyes ponthoz hozzászólni és véleményét kifejteni. Természetes és magátólérteendő, hogy csakis mindig a tárgyhoz kell hozzászólni. Gyakran elég ha csak igenlő vagy nemleges kijelentést tesznek a tagok, mert nem minden dolgot szükséges hosszadalmasan és részletezve tárgyalni.

Emellett az ülést vezetőnek meg van az a joga még, — hogy a terjedős és más tárgyra vonatkozó megbeszélésnek elejét vehesse, — a rendelkezésre álló rövid időre való utalással a tárgyalás időtartamának korlátozása.

Természetes keresztényi kötelesség az is, hogy az a bizottsági tag, aki talán egyedül maradt véleményével a bizottság többi tagjaival szemben, a határozathozatal keresztülvitelénél csatlakozik a többi bizottsági tag együttes munkájához, a megvalósításhoz és nem csinál külön propagandát a maga véleményének.

A tapasztalat azt mutatja, hogy előfordult némely esetekben itt-ott, hogy elégedetlenségek mutatkoztak egyesek részéről a határozattal szemben. Ezt természetesen igyekezni kell minden tekintetben elhárítani. Némely bizottsági tag nem ismeri fel eléggé a bizottsági ülések célját. Ha csak jobbkéz felemeléssel szavaznának, akkor sok bizottsági ülés rövidebb volna, mint egyébként lenni szokott. Ezáltal pedig sok erőt és időt lehetne más fontos dolgok elvégzésére megtakarítani. A bizottsági ülések hosszorányulása rendszeresen onnan ered, hogy egyes tagok még abban az esetben is elmondják véleményüket, hogyha azt már mások, esetleg többen is, említették. Némely bizottsági tag valóságos „távbeszélőnek“ képezte ki magát. Azt gondolják, hogy csakis az a legfontosabb, amit ők mondanak és csakis ők tudják a leghelyesebbet, a legtalálóbbat mondani. Az is előfordult már azonban, hogy egyes tagjai a bizott-

ságnak csak azért mondtak ellene a többiek által ajánlott határozatnak, hogy legyen egy valaki, aki ellene mond a már kész tervnek. Ezek a folyton „ellenzékieskedő” természetűek. Mindig az ellenkezőt fogják mondani annak, amit mások helyesnek tartanak.

Egy megiratlan törvény és mindig ismételt hangsúlyozandó törvény még — amit sajnos oly gyakran figyelmen kívül hagynak egyesek — a *hallgatás* kötelessége. A bizottság tagjának lenni, bizalmi tisztséget jelent. Azért a legnagyobb bizalomszegés az, ha valaki valakinek elmond dolgokat elintézés előtt, még ha az illetőnek magának mondja is, akire a határozat vonatkozik. Ennek a kötelességnek a megszegése miatt már sokszor történtek nagy kellemetlenségek és soha jóvá nem tehető hibák. Az ilyen kötelességéről megfélelmezett tagot, ha az intés nem használt, bizonyos ülésekről kizárhatja a bizottság és az új választásnál természetesen nem ajánlják a gyülekezetnek megválasztásra.

Megemlítendő még az is, hogy a hozott határozatok véghezvitele és közlése az ülést vezető kezében van, kivéve azt az esetet amikor a bizottság más valakit bíz meg a határozat megvalósításával.

Legyen azért bizottsági ülésünk is a helyes atyafiúi szellemben megtartott és Istentől megáldott, amennyiben ez az együttműködés is szolgálja az Úr nagy művét, hogy legjobb erőinkkel és tehetségünkkel építhessük Isten országát, míg „tart a ma.” *Szemle c. német folyóiratból.*

Miért kell mindent pontosan jelentenünk a gyülekezet által választott tisztviselőknek?

Mivel mi mint Adventnép a jelentések áldásában hiszünk, azért egy mindent magában foglaló jelentési rendszert építettünk ki az évek folyamán. A jelentések alapján készült kimutatások magában foglalnak minden egyes tagot egészen a Generálkonferenciáig. Ilyen kimutatások készítése sok erőbe, időbe és pénzbe kerül. De vannak némelyek, akik ezekben a kimutatásokban csak rideg számokat látnak és a jelentéseket teljesen felesleges dolognak tartják, sőt egy helytelenül alkalmazott Biblia szöveggel igyekeznek alátámasztani állításukat és pedig azzal, hogy: ne tudja a bal kezéd, hogy mit cselekszik a jobb.

Pedig a Biblia telve van Istennek és szolgálóinak tevékenységéről szóló jelentésekkel.

Kezdődik ez a jelentés a teremtéstörténettel és végződik azzal az ígérettel, hogy: „ímé, mindent újjá teszek!” A négy evangélium csaknem teljesen Jézus tetteinek jelentésével foglalkozik. Miután Jézus kiküldött tanítványai visszatértek, jelentést tettek Úruknak végzett munkájukról: „És az apostolok összegyülekezének Jézushoz és elbeszélének neki mindent, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amit tanítottak vala.” Márk 6, 30. A Jeruzsálemi zsinaton az az apostolok mind elbeszéltek, hogy mily nagy dolgot cselekedett velük az Isten és általuk a pogányok között. Ap. csel. 15, 4. 12. A „Bizonyosságok” 7-ik kötetének 19-ik oldalán az alábbiakat olvashatjuk még ehhez: „Bátorítások testvéreinket, hogy a hét folyamán hittel telt örömmel munkálkodjanak az Úrért és szombaton mondják el tapasztalataikat. Az ilyen összejövetel „a maga idejében való eledel” lesz a jelenlevők számára és új életet, új bátorságot ad a többieknek is az Úr szőlőskertjében való munkára.”

A kimutatások készítésének áldásos voltát az alábbi eseménnyel szeretném világossá tenni előttetek: amikor Délafrikában megkezdtük munkánkat, egynéhány más közösséghez tartozó misszionárius megkísérelte, hogy eltávolíttasson bennünket munkahelyünkről. Megkérték a kormányhatóságot, hogy tiltsa meg nekünk a bennszülöttek között való missziómunka folytatását. A hivatalos uton eljutott ez az akta Londonba. A londoni főállamhivatalnokok lelkiismeretesen utána néztek, hogy a többi keresztény egyházak misszió tevékenységéhez mérten, mi mit teszünk ezen a téren. Az eredmény az volt, hogy a kérelmet visszautasította a kormányhatóság azzal az indokolással, hogy a Hetednapot ünneplő Adventista Felekezet viszonylag több misszió munkát végez, mint bármely más Missziótársulat.

Mik legyenek tehát a mi számunkra a kimutatások és jelentések? Beszélő számok! Ezek mutatják nekünk a gyülekezet előhaladását és belső fejlődését. Ne olvassuk azért ezeket csak úgy felületesen és aztán tegyük félre, hanem tanulmányozzuk és hasonlítsuk össze a régebbiekkal, hogy lássuk a különbséget, a haladást vagy hanyatlást. Hiszen mi sem szerehet nekünk nagyobb örömet míg élünk, mint az, hogy Istennek ügye halad előre és a gyülekezet fejlődik bensőleg is. Kedves Testvérem, hogy van ez a dolog abban a gyülekezetben, ahol te jelenleg tag vagy? Jobb-e a szombatiskola, az Istentisztelet, a nyilvános előadások és urvacsorai Istentiszteletek látogatottsága mint előbb volt? Hogy vagytok a missziómunkával, a jóléti munkával (szegénygondozással),

milyen részt vesztek a Nagy Miszió hétben és az Aratási Hálamunkában? — Mások munkájához viszonyítva megállhattok-e az Úr előtt ama napon, mint akik „méltók” a jutalomra?

Ha egyszer a kimutatásokban szereplő számokból a helyes ismeretet megszerezzük, akkor törekvéseink oda fognak irányulni, hogy a tőlünk telhető legjobbat tesszük meg a folyton rosszabbodó viszonyok dacára is az Úr ügyének mielőbbi befejezése érdekében. Mert tudjuk jól, hogy: „mindenik a maga jutalmát veszi, a maga munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8. „És aki arat, jutalmat nyer; és az örökéletre gyümölcsöt gyűjt.” Ján. 4, 36. És aki az Istentől nyert ereje szerint hűséggel megteszi azt, amit tehetett, azoknak „jutalma sok lesz.” Lukács 6, 35. Járjunk azért ezek szerint, amig élünk.

Schubert H. F.

Könyvevangélista tapasztalatok.

Hogyan menthettem meg egy lelket az idegen légió borzalmaitól? A vonatban utazva a szomszédságomban ülő hölgyel misszióztam, aki még semmit sem hallott üzenetünkről. Beszélgetés közben bemutattam neki az Idők Jeleit, amit ő nagy figyelemmel kezdett tanulmányozni. De amíg ez asszonynak az igazságról beszéltem, figyelt reánk egy fiatal ember is és hallgatta, hogy miket is mondok. Amikor pedig a lapot átadtam szomszédomnak ő is kért egyet és elmondta, hogy ő ugyan az idegen légióba készült beállani, de most már nem fogja ezt megtenni, hanem megpróbál Istenhez közeledni és őt dicsőíteni s magasztalni, hitben járván, amíg élni fog, mert érzi, hogy Isten küldött engem elé, hogy őt új reménységre és Iránta való bizalomra serkentsem. Így áldotta meg az Úr ezt az utazásomat. *H. A.*

Az iratterjesztésből származó gyümölcsök. Sokaknak úgy tetszik, mintha iratterjesztésünk csak üzletszerű, keresetszerző foglalkozás lenne. Pedig ennek a munkának örökkévaló gyümölcsei vannak, nem pedig csak ideigvalók. Sokszor tapasztalhattam már ezt az évek folyamán, mióta az Úr szőlőskertjében tevékenykedhetem. Két esetet szeretnék most csak megemlíteni, hogy ezt a tényt igazoljam. 1925-ben N-ben eladtam egy leánynak három könyvünket melyek közül az egyik a Bibliatánító volt. Bár a leány időközben férjhez ment, mégis szentelt időt könyveink tanulmányozásának, amelyből felismerte a szombat szentségét

és öt éven át ünnepelte is a szombatot, míg az idén az Úr kegyelméből megkeresztelkedhetett. — A másik tapasztalatomat V.-ben szereztem, ahol is egy házaspár megvett egy Idők Jeleit tölem s ennek alapján kezdtek kutatni utánunk, amíg csak meg nem ismerkedtek velünk és a teljes igazsággal. Az idén ők is megkeresztelkedhettek Isten dicsőségére. — Ezek azok a gyümölcsök amelyekért érdemes fáradni s melynek jutalmát vesszük majdan ama napon a magunk munkája szerint. 1. Kor. 3, 8. 9. (K. K.)

Hogyan válaszolt az Úr kérésemre! Az egyik télen, igen zord, kemény idő volt és én úgy megbetegedtem, hogy azt gondoltam többé nem is dolgozhatom az Úr munkájában. Csálódok is lebeszélni igyekezett minden módon arról, hogy tovább dolgozzam mint könyvevangélista. Én az Úrhoz folyamodtam és sürgős választ kértem tőle arra nézve, hogy maradhatok-e a munkában továbbra is vagy nem. Azt kértem jelöl az Úrtól, hogy ha felerősödöm annyira, hogy elmehetek — ha csak kísérel is — a munkába, akkor adjon egy olyan különösen nagy eredményt, hogy félreérthetetlen válasz legyen az kérésemre. — Alig vártam, hogy másnap virradjon. Korán keltem, hogy kipróbáljam erőmet. Elmentem a kapuig, megvissza, de kifárasztott. Megpihentem, imádkoztam s ismét mozogtam egy kissé. Mire a társam útra felkészült, már annyi erőt éreztem magamban, hogy elmertem indulni vele együtt a munkába. — Az első helyen ahová benyitottunk a tűzoltó parancsnok lakott, aki igen kedvesen és feltűnő ünnepélyesen fogadott bennünket és mindjárt elő is fizetett egy évre a folyóiratra. És ez így ment egész munkaidőnk alatt. Alig volt hely ahol ne vettek vagy rendelték volna iratot. Egész napon át valami különös ünnepélyességet és szembeötlő szívélyességet tapasztaltunk az emberek részéről. Eredményünk pedig egyenesen meglepő volt. Este amint összeszámláltuk az eladott folyóiratok számát; 70 darab volt az, 35 pengő értékben. Sem azelőtt, sem azóta nem értem el ezen a területen egy nap ilyen eredményt. — Így tudtam meg azt, hogy az Úr továbbra is felakar használni művében és megakar áldani mindvégig. Legyen ezért dicsőítve most és mindörökké.

A jó könyvekből sohasem olvashat az ember eleget és a rosszból sohasem olvashat elég keveset; a rossz könyvek szellemi mérgek, melyek megölik a lelket. (Schopenhauer A.)

„Minden forrásaim Tebenned vannak.“

Igy hangzik a 87-ik zsoltár utolsó mondata. Nékünk embereknek naponként, sőt óránként újabb és újabb erőkre van szükségünk. Ezeket az erőket nem tudjuk magunk termelni, hanem valahonnan nyernünk kell. Senki sem juthat odáig, hogy élni tudjon testi vagy lelki táplálék nélkül. Ezt igazolja Jézus is, amikor így szól: „nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden ígével, amely az Istennek szájából származik.“ Az anyagi javak mellett szükségünk van állandóan az Isteni igazságosságra, szeretetre, békességre, öröme. Ezek az adományok azok, amelyek az életet értékesé teszik. Ezen adományoknak és áldásoknak forrásai Istennél vannak. Ebből a forrásból ihat minden ember és felüdítheti lelkét mindenki. Ahogy az ember természetesen vágyik a jó áldások után, úgy árad ez az áldás egész természetesen az isteni forrásból állandóan a világmindenségbe. Az Úr akkor boldog, ha adhat, azért kérjétek és vegyétek a mennyei forrás áldásait, hogy erősek legyetek mindvégig.

Jegyezzük meg jól!

Ha Megváltónk eljövetele még messzinek tűnik fel előttünk, vagy ha a sok szenvedés és küzdelmek közepette ellankadunk s elfáradunk és ha munkánk abbanhagyását kívánjuk, addigi munkánkért elismerést várva, akkor jegyezzük meg jól — és ez vessen véget minden zúgolódnak —, hogy Isten e földön azért enged bennünket különféle küzdelmeken és megpróbáltatásokon átmennünk, hogy azok által keresztényi jellemünket tökéletesbítsük és hogy Istenünkkel, mint Atyánkkal és Krisztussal, mint a mi atyánkfiaival jobban megismerkedjünk és hogy Krisztushoz a mi Mesterünkhöz, még sok lelket hozhassunk, hogy majdan örömtelt szívvel hallhassuk ezen szavakat: „jól vagyon jó és hű szolgálóm; menj be a te uradnak örömébe.“ White E. G. in Review and Herald, 1881. okt. 25.

Az Istentelenek színháza.

Az Orosz Istentelenek Egyesülete elhatározta, hogy Moszkvában egy állandóan működő színházat tart fenn, amelyben istentelen darabokat fognak játszani beléptidij nélkül. — A zsoltáríró szava szerint „ezt mondja a balgatag az ő szívében: nincs Isten. Megromlottak és utálatos hamisságot cselekedtek, nincs aki jót cselekedjék. Isten letekint a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é értelmes, Istent kereső?“ Zsolt. 53, 2—4.

80

Az isteni pecsét,

vagy mi bizonyítja azt, hogy az Úr velünk van?

Az a tény, hogy mi mint közösség egy nagyszerű világraszóló szervezetet alkottunk, nem határozott bizonyítéka annak, hogy az Úr velünk van. A róm. kath. egyház messze túlszárnyal bennünket a szervezés terén.

Tagjaink számának állandó növekedése szintén nem határozott bizonyítéka annak, hogy Isten velünk van. A mormonok vagy a mohamedánok pl. sokkal nagyobb és gyorsabb terjedésről adhatnak számot.

A sok missziómunka, melyet végzünk, szintén nem határozott bizonyítéka annak, hogy az Úr velünk van. Az efézusi gyülekezet nem fáradt el az Úrért munkálkodni és mégis elesett volt. Jel. 2, 1—7.

A szombat ünneplés, szintén nem határozott bizonyíték arra nézve, hogy az Úr velünk van. A zsidók szintén szombatot ünnepelnek és Braziliában a spiritiszták százai ünneplik a szombatot.

Közösségünkben legfontosabb a szeretet; „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.“ János 13, 35. Ez az isteni pecsét. Ha ez a szeretet eltűnik, akkor elesünk először magunk személyesen, azután a közösség. A szeretet fontosabb, mint valamilyen hitvallomás. Ápoljuk azért az igazi szeretetet. K. A. Ö.

Halálozás.

A kapolyi gyülekezethez tartozó Tóth Anna illetve Mészárosné testvérnőnkét f. é. okt. 9-én helyezték el nyugalomba a bálványosi temetőben 83 éves korában. Ő nem csak öreg volt de vak is fizikailag. Azonban jól látott lelkileg, mert habár élete mártíromság volt, soha nem zúgolódtott, mivel látta Jézust, akiben bízott, akihez szüntelen imádkozott.

Alulírott Jel. 1, 17. 18. verse alapján búcsuztatta el a viszontlátás reményében. Gyermekai, unokái, rokonai és testvérei gyászolják. Berghauer I.

„ADVENTHIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Katona Sándor

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest